

- κάπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις 1010
 πύργων καθιεῖς, ὡς μένουσ' ἀκουσίως;
 ποῦ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
 ἢ φάσγανον θήγους, ἢ γενναία γυνή
 δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
 καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις, 1015
 ὦ θύγατερ, ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
 ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαικὰς
 πέμψω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις, 1020
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἠθελες.
 μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κάπι τοῖσδε σὸν δέμας
 ἐξῆλθες ἀσκήσασα, κάβλεψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κᾶρα
 ἦν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις 1025
 φρίκη τρέμουσαν κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
 ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδεΐας πλέον
 ἔχουσαν, ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 Μενέλα', ἴν' εἰδῆς οἷ τελευτήσω λόγον,
 στεφάνωσον Ἑλλάδ', ἀξίως τήνδε κτανὼν 1030
 σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θεῖς
 γυναιξί, θνήσκειν ἦτις ἂν προδῶ πόσιν.
 ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
 τῖσαι δάμαρτα, κάφελου πρὸς Ἑλλάδος
 ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενῆς ἐχθροῖς φανείς. 1035
 ΜΕ. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας ἐς ταυτὸν λόγου,
 ἐκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
 ξένας ἐς εὐνάς, χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας,
 πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς 1040
 θανοῦσ', ἴν' εἰδῆς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
 ΕΛ. μῆ, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
 προσθεῖς ἐμοὶ κτάνης με, συγγίγνωσκε δέ.